

ad a. Handelspolitik.

Underkommission I (Handelspolitiken).

Underkommissionen bestod af Dr. Krogmann (Tyskland) som Præsident og Repræsentanter for Belgien, Cuba, Tjsekoslovakiet, Storbritannien, de nordamerikanske Forenede Stater, Frankrig, Italien, Japan, Norge, Polen, Schweiz, Sovjetrusland, Sydafrika, Tyskland, Ungarn samt Uruguay. Endelig var Folkeforbundets økonomiske Komité repræsenteret ved sin tidligere Formand, Schüller (den nuværende Formand, Stucki, repræsenterede Schweiz i Underkommissionen) og Di Nola.

Underkommissionen drøftede under sine Møder to Hovedspørgsmaal:

- 1) Ophævelse og Formindskelse af kvantitative Restriktioner for Vareomsætningen og Genindførelse af fri Devisetildeling;
- 2) Toldpolitiken og Mestbegunstigelsesklausulen.

Der forelaa forskellige Forslag vedrørende Ophævelsen af *Forbud og Restriktioner*:

- a) Præsidenten for den økonomiske Kommission, Colijn, forelagde et Memorandum, udarbejdet af Folkeforbundssekretariatet til Brug for Folkeforbundets økonomiske Komité indeholdende visse Hovedprincipper for en Overenskomst om gradvis Ophævelse af Forbud og Restriktioner;
- b) Fra norsk Side forelagdes et Forslag gaaende ud paa, at Konventionen af 8. November 1927 om Ophævelse af Forbud og Restriktioner for Ind- og Udførslen skulde undersøges paany med det Formaal at bringe denne i Kraft igen med saadanne Ændringer, som maatte være nødvendige. Man foreslog dels Overgangsbestemmelser (gradvis Ophævelse), dels en Omredigering af Art. 5 (den saakaldte Katastrofeklausul) saaledes, at et Kontingenteringsystem, der indføres for at beskytte et Lands vitale Interesser i unormale Tider, ikke skal begrænse Indførslen til Kontingenter, der er mindre end 100 pCt. af den gennemsnitlige Indførsels- eller Udførselsmængde i normale Tider.
- c) Et engelsk Forslag gik ud paa Ophævelse af alle Indførselsforbud, der er indført for at forøge Beskyttelsen, medens Produktions- eller Salgskontingenter, der er indført i Henhold til internationale Overenskomster om Regulering af Produktion og Afsætning med det Formaal at hæve og fastholde Engrospriserne paa et lønnende Niveau, skulde kunne opretholdes.
- d) Et polsk Forslag fremsattes om gradvis Ophævelse af Forbud, Restriktioner og Kontingenter.
- e) Endelig fremsatte den schweiziske Delegation mundtligt et Forslag gaaende ud paa, at Ophævelse af Restriktioner og Clearingoverenskomster skulde ske ad bilateral Vej, da en kollektiv Overenskomst — efter Delegationens Mening — var uigennemførlig.

Det norske Forslag fik Støtte fra Belgien, Italien og Nederlandene. Den engelske Delegation (Runciman) udtalte, at England havde meldt sig ud af Konventionen af 1927, fordi den ikke i Øjeblikket var effektiv, og mente, at det derfor vilde være bedre, om Konferencen startede paa et helt nyt Grundlag som af den foreslaaet. Tyskland (Posse), der oprindeligt støttede det norske Forslag, sluttede sig senere efter de foreliggende Omstændigheder til det engelske Forslag. Den franske Delegation erklærede, at den ikke kunde gaa med til Art. 2 i Konventionen af 1927, som forudsætter en Ophævelse af Forbud og Restriktioner indenfor en Frist af 6 Maaneder efter Konventionens Ikrafttræden, før den internationale Landbrugssituation var forbedret ved en planmæssig